

**SEXUAL
ITY
TRANSCEN
DENCE**

АЕС+Ф .23   **Метью Барні** .19   **Луіз Буржуа** .3
Мауріціо Каттелан .9   **Елмгрін і Драгсет** .12   **Ян Фабр** .11
Дженні Хольцер .21   **Аніш Капур** .16   **Джефф Кунс** .13   **Сара Лукас** .17
Пол МакКарті .10   **Аннет Мессаже** .22   **Борис Михайлов** .20
Такаші Муракамі .5   **Річард Прінс** .7   **Тіно Сегал** .6
Ілля Чічкан .18   **Сінді Шерман** .4   **Хіроші Сугімото** .8

Сексуальність і Трансцендентність

Про виставку

**«Я думаю, що сексуальність – це надпотужний пере-
давач трансцендентності» (Джефф Кунс)**

Виставка *Сексуальність і Трансцендентність* присвячена провідній темі сучасного мистецтва. Вона відображає блискучий діалог різноманітних мистецьких підходів, що триває у полі напруги між двома виразними крайнощами – неприборканою сексуальністю та витонченою трансформацією у трансцендентність.

Після *Reflection* – це друга головна тематична виставка, скомпонована РАС, що присвячена засадничим джерелам художньої творчості. У представлених дев'ятнадцяти відібраних циклах робіт, створених провідними сучасними митцями, виставка дає вітчизняному і міжнародному глядачеві всебічне проникнення у розмаїття та складність мистецтва, що створюється з цієї теми сьогодні.

Сексуальність поєднує ідею світу суб'єктивного емоційного досвіду, світу миттєвості, передчуття, бажання і здійснення, орієнтації та дезінтеграції, так само як і крайнощів деструкції та насильства. Сексуальність асоціюється з образом реальності, теплоти та інтимності, тоді як трансцендентність уможливило існування світу поза межами реальності. Концепти духовності та трансформації домінують над останньою, хитромудра ж свідомість далека від будь-якої суто суб'єктно-об'єктної залежності.

Тема сексуальності та трансцендентності торкається засадничих конфліктів мистецтва взагалі, оскільки, за поверхнево побаченим ховається головне питання взаємовідносин між реальністю (життям) та уявою (образом). Саме тому зв'язок між формою та баченням стає ключовим питанням для кожного митця, що має справу з сексуальністю та трансцендентністю. До якого напрямку належить саме ця робота? Чи приймає вона виклик, зберігаючи дистанцію (форма/трансцендентність) чи демонструючи інтимність (життя/сексуальність)? Відповіді на ці запитання так різняться тому, що на додачу до системи поглядів і понять, властивих самій темі, концепт бажання тут має найважливіше значення. Головна ідея залишається відкритою, як щодо жадання ідеальної розумової чистоти, інтелектуального проникнення і чистої форми, так і щодо жадання реалістичного ідеалу, емоційної прямої і розпаду форми.

Янусоподібне чіпляння за бажання означає, що два полюси – сексуальність і трансцендентність – можуть відображатися один в одному. Жага до двох речей, сексуальності і трансцендентності, домінує над нашим буттям; це збудливо-рушійна сила за лапштунками нашого земного спектаклю, а для митців – це пошук відповідної форми.

Митці та їхні роботи відбиралися відповідно до послідовності їхньої мистецької позиції, типу виявленої своєрідності, безкомпромісності,

а також обшвиру та унікальності їхніх позицій стосовно цієї теми. Це означає, що всі митці, задіяні у виставці, вводять виразно-діалогічні форми в свої роботи, за допомогою послідовного прихованого або відвертого дотримання концепції балансу між сексуальністю і трансцендентністю – у різній мірі коливаннях від одного полюсу до іншого.

Кожна робота є замкненою системою неоднозначних взаємозв'язків, хоч всі вони також функціонують разом як багаторівнева модель сферичних стосунків. В багатоголосі сексуальності це виявляється кризь екзистенціалізацію форми, в багатоголосі трансцендентності – кризь формалізацію екзистенції.

Збереження цієї складності, як у деталях, так і загалом, також відіграло

вирішальну роль у рішенні надати кожному митцеві можливість використати його або ж її власний простір. Кожна з дев'ятнадцяти складових – це щось на кшталт персональної виставки і нагадує авторське висловлювання, що функціонує як тези до їхньої власної творчості. Всі компоненти, взяті разом, витворюють звук оркестру, але виразні відмінності все ж чутні в кожній окремій ноті.

Виставка представляє дев'ятнадцять творчих груп із загальною кількістю ... авторських робіт у двадцяти кімнатах на чотирьох поверхах РАС. Східці будівлі РАС використовуються вперше як арт-простір для інсталяції Дженні Хольцер; у центральному колодязі, витвореному сходами, своє місце знайшли її знамениті тексти з циклу «Запальні есе», а на інших сходах міститься її витвір з LED (світло-випромінюючі діоди). До того ж, вперше за весь час, РАС використав будівлю ринку, що знаходиться навпроти, для вісімдесятиметрового фризу, створеного групою московських митців АЕС+Ф. Це історичне місце, з його специфічним соціокультурним забарвленням та виразною архітектурою, яке має величезне значення для Києва, надає ідеальну публічну площадку для художнього месиджу, що пропагує новий гібрид естетики ф'южн.

Натхненні глибоким інтересом до теми виставки та РАС, як провідної інституції сучасного мистецтва, всі митці вирішили створити щось особливе, почасти у формі нових витворів Аніша Капура, АЕС+Ф, Сінді Шерман, Метью Барні й Елмгріна та Драгсета; в особливому переосмисленні вже існуючих робіт Пола МакКарті, Річард Прінса, Бориса Михайлова і Такаші Мураками; або ж у відборі рідкісних чи нових циклів робіт, що ніколи раніше не виставлялися як складові провідних міжнародних виставок. До таких належать роботи Луїзи Буржуа, Хіроші Сугімото, Сари Лукас, Аннет Мессаже та Іллі Чічкана. Це дає змогу виставці РАС представити твори, що цілком відповідають нашому часу.

Джеффу Кунсу належить ключова роль у виставці, з ґрунтовною презентацією своїх робіт останніх двадцяти років. Розміщені на трьох різних поверхах будівлі РАС, вони формують кістяк виставки. Загалом виставляються одинадцять значних робіт, сім скульптур і чотири картини з серій *Скульптор*, *Зроблено на Небесах*, *Святкування*, *Попай*, *Халк Елвіс*. Вершинами цієї добірки є ранній знаковий *Кролик*, скульптури *Тріснути Яйце* та *Блакитний Діамант* із серії *Святкування*, а також світова прем'єра першої версії *Надувного Кролика*, дивовижного нового створіння, що, без сумніву, стане знаковим, як і знаменита рання робота митця. Участь Кунса – це свого роду міні-ретроспектива, присвячена темі, що формує осердя всієї його творчості, а саме, амбівалентний взаємозв'язок між сексуальністю і трансцендентністю.

Це і є збудливо-рушійна сила, що завше була за роботами Кунса, надто коли він перетворював предмети повсякденного вжитку у витвори мистецтва, збільшуючи сяючі поверхні, які потім стають об'єктами і довіри, і бажання. Подібне поєднання самоствердження і визнання у відображенні власного бажання краси і досконалості дозволяє визначити роботу Кунса як абсолютний синонім ідеальної всеприсутньої сексуальності і трансцендентності.

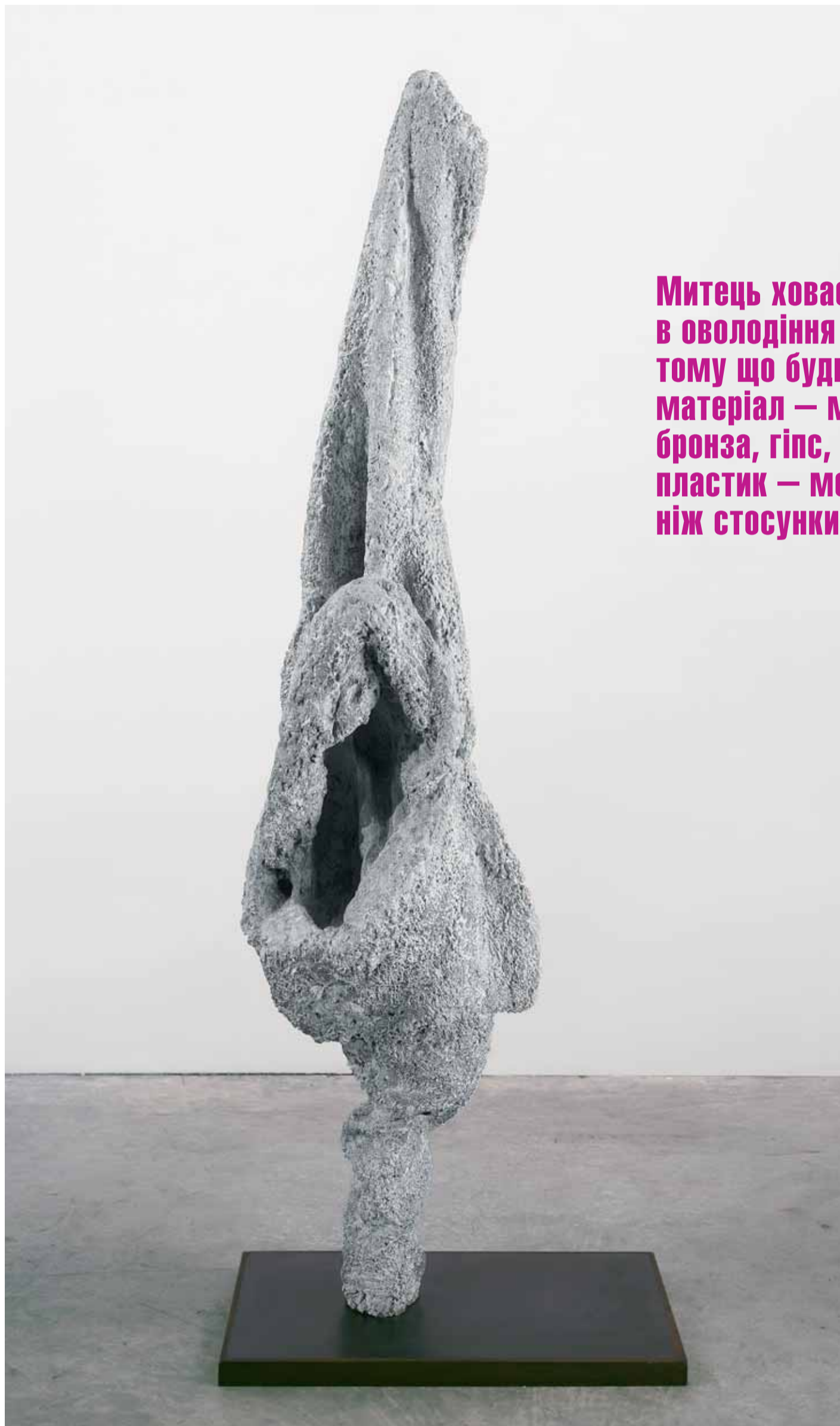
Виставка супроводжується ґрунтовними публікаціями, супровідна програма представляє митців та їхні роботи для обговорення в тематичному контексті.

Нова співпраця з міжнародними культурними інституціями та багатьма амбасадками зробила можливою змістовну програму круглих столів з питань мистецтва, літератури та кіно в контексті глобально важливої проблеми взаємозв'язку моралі та державної цензури.

Екхард Шнайдер

Подяка

Виставка *Сексуальність і Трансцендентність* вимагала справжніх зусиль усіх, хто був задіяний. Ми б хотіли окремо подякувати всім митцям, асистентам, майстерням та галереям, які підтримали цей проект, надавши PinchukArtCentre нові роботи та найновіші концепції. Також необхідно не забути подякувати всім членам команди PinchukArtCentre і Фонду Віктора Пінчука, які важко працювали, аби завершити цей проект.

Митець ховається в оволодіння матеріалами, тому що будь-який матеріал – мрамур, бронза, гіпс, віск, пластик – менш крихкий, ніж стосунки людей. – Луїз Буржуа

Творчість 99-літньої гранд-дамі частіш за все розуміється як дослідження та переосмислення її дитячого досвіду. Роботам **Луїзи Буржуа** (*1911) властива власна потужна мова символів, що вириваються з її особистих травм. Її внутрішнє протиріччя – як митця і як жінки – було однією із найбільших суперечностей протягом її кар'єри. В будь-якому разі її автобіографія стає джерелом її натхнення, її творчість вивіщує цю особистісну історію жінки. Вона зачіпає більш глобальні теми, часто користуючись герметичною мовою. Почасті її роботи мають відбиток уразливості та сексуальності, які досягли високого ступеня сублімації.

Це стосується і роботи, представлені в РАС, **Без назви** (2007). Буржуа зробила скульптуру, використовуючи як матеріал свій старий одяг, перетворюючи його в метал, витворюючи вертикальну форму, яка натякає на секрет всередині, схованку всередині металевого одягу.

Луїз Буржуа

Луїз Буржуа: **Без назви**, 2007; бронза, пофарбована в білий колір та сталь; 142,2 x 30,4 x 48,2 см

Ми всі результат того, що хочемо представити світові. Навіть люди, котрі не витрачають часу на підготовку себе до зовнішнього світу, я думаю, що й вони все життя приводять себе до ладу, щоби явити світові власне обличчя. – Сінді Шерман

Сінді Шерман

Сінді Шерман (*1954) звернула об'єктив камери на себе, постійно фотографуючи себе у різних перуках, одязі та гримі. Досліджуючи культурні та соціальні стереотипи, вона перевтілюється в образи, віднайдені в медіа, фільмах, рекламі, класичному живописі і т.д. Критикуючи та рефлексуючи про світ, суспільство та роль жінки, її фотографії зазвичай розповідають історію складних взаємин між індивідуальними та колективними очікуваннями.

Її виразний та яскравий стиль, стратегічне використання гумору, хоррору та символічної сили відомих стереотипів, поєднаних із

триваючим відчуттям занепаду, зробили її творчість провокативною за своєю природою. Постійно присутня напруга між поверхнею образу та його соціокультурним значенням. Шерман використовує себе як «актрису» перед камерою, вона утримується від ідентифікації своїх фотографій як автопортретів.

Для РАС Шерман створила цілу нову добірку у формі шпалер, де вона зображує себе в різних ролях і комбінаціях, виокремлена з пейзажу, роздрукованого у чорнобілому кольорі. Деформуючи реальність, оголюючи невдоволені бажання.

Сінді Шерман: *Без назви*, 2010; шпалери та світло; розміри мінливі

Такаші Муракамі

Розмістивши реальний магазин Louis Vuitton, де товари насправді продавалися, в центрі Бруклінського музею в 2008 році, **Такаші Муракамі** (*1962) здобув ім'я Енді Ворхола японського мистецтва.

Він постійно звертається до прийомів масового мис-

тецтва, приміром, Манга та аніме, його творчість дуже близька до життя сучасної Японії. Творчість – це рефлексія про мистецтво та комерцію, високу та низьку культуру, що завжди поєднує скульптурні фрагменти з відгалуженнями поп-культури.

Самотній ковбой та Гіперон – це дві культові роботи Муракамі, які можна назвати ідеалізованими Адамом та Євою у збільшеній Манга-версії. Суто сексуальний характер робіт не виступає на перший план, навіть коли молодий збуджений чоловік використовує власну сперму як ласо (мабуть, аби схопити дівчину, яка стоїть перед ним). Підкреслено грудаста дівчина використовує молоко

зі своїх грудей, як скалку для стрибання. Муракамі трансформує сексуальність у тій же манері, в якій вона трансформується в фільмах Манга, не обмежених умовностями реальності. Його фігури, поставлені на постамент, спрямовані один до одного, проте лишаються цілком самотніми.

Тіно Сегал

Критика невідрефлексованого святкування матеріального виробництва та трансформації дій займає центральне місце у творчості молодого економіста та хореографа **Тіно Сегаля** (*1976). Він відмовляється від фізичних об'єктів.

Його творчість існує в точці зустрічі глядача з «ситуацією», яку митець конструює, використовуючи людський голос, мову, рух та взаємодію. Матеріалізація/втілення роботи, включно з назвою, роком та вихідними даними, відбувається

в межах, лімітованих людським тілом. Зумисне робота пов'язується з де-продукцією, оскільки не лишається жодного об'єкту після «вирішення» ситуації. Більшого контрасту з традиційним мистецтвом, де де-продукція може лишень

траплятися як випадковість, годі й уявити.

Використовуючи арт-інституції (приміром, його центральна персональна виставка в музеї Гугенхайма, Нью-Йорк, 2010) для демонстрації своєї творчості, він приймає правила цих закладів, проте радикально відмовляється від усіх матеріалів, включаючи документацію дійства (відео- чи фотозйомка). Аби впевнитись, що його творчість функціонує як «концептуальна інсталя-

ція», він вимагає, щоб його роботи демонструвалися за однакових умов, як це було б із матеріальними об'єктами: мінімум шість тижнів підряд та постійно протягом виставки.

В РАС Сегал залучає аудиторію до роботи *Поцілунок, ситуації, яка триватиме всі п'ять місяців.*

Річард Прінс: Без назви (Медсестра), 2009; змішана техніка на с-принт; 194,3 x 127,6 см

Без назви, 2009; меблі, книги, сінтра, замазка бондо та двостороння рама; 193 x 167,6 x 160 см

Від станції до станції, 2009; дерево, метал, скло та капелюшки медсестер; 106,7 x 222,2 x 30,5 см (внизу)

Річард Прінс

Від початку своєї кар'єри **Річард Прінс** (*1949) звернувся до стратегії фотографічного присвоєння, що розпалює мистецькі суперечки про авторство та автентичність. Він перезнімав вже існуючі картини та представляв як власні, оригінальні роботи. Як митець, він поєднував концептуаль-

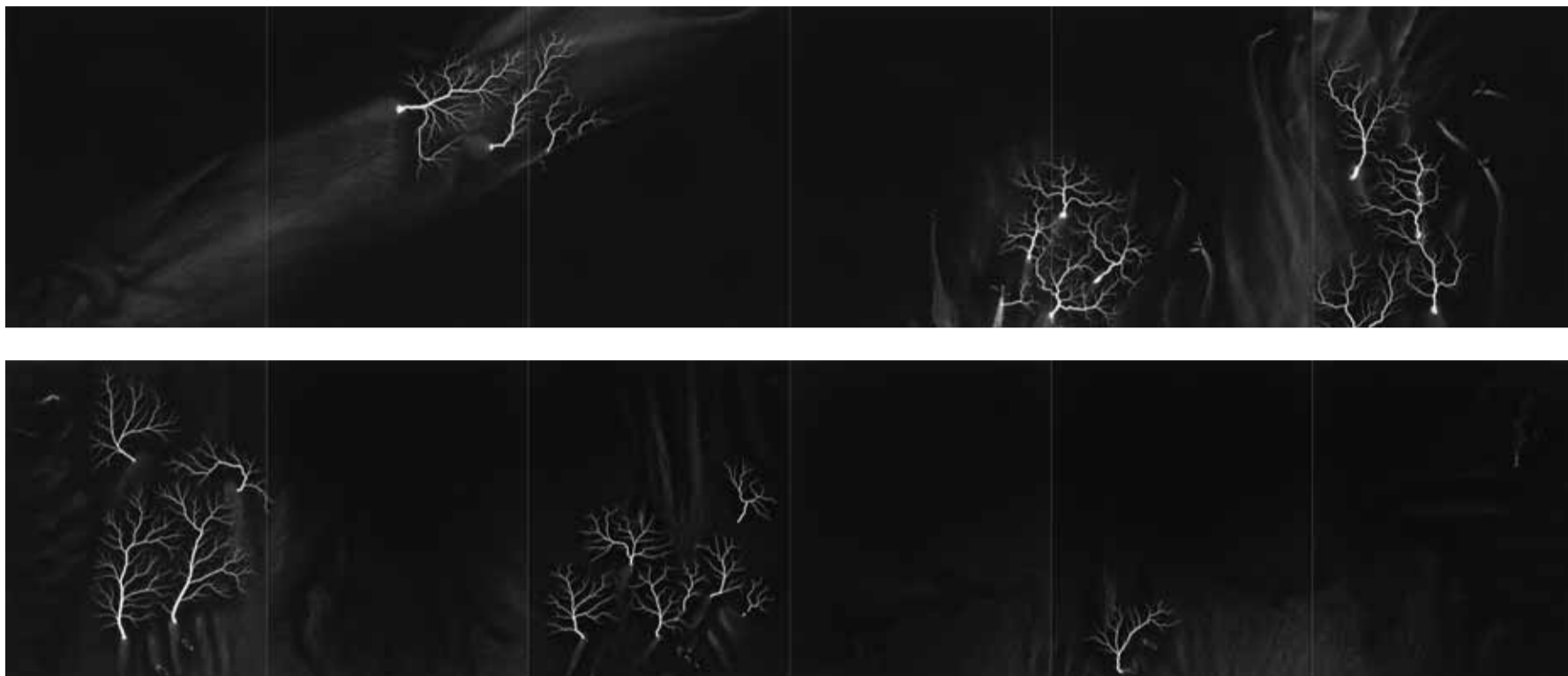
ну точку зору з безперервною витонченою критикою американського середнього класу, його цінностей, сексуальних фрустрацій і фантазій та його споживацтва.

Духовна Америка – центральний твір, перезняте фото Геррі Гросса з Брук Шилдс (у віці 10 років), котра стоїть у ванній, показу-

ючи своє юне, дитинне тіло, проте з обличчям, закримованим, як у дорослої жінки. Картина сама по собі вже була предметом конфлікту авторських прав між Шилдс та Геррі Гроссом, Прінс також заявив про свої авторські права. Водночас ця робота вказує на існуючий в американському суспільстві конфлікт між пуританською етикою та сексуальними фантазіями.

Для РАС Прінс створює нову особливу Кімнату

медсестер, інсталяцію, що включає всі складові, які стали його «брендом»: глузливі картини, присвоєні фотографії, елементи меблів та привласнені оригінальні ілюстрації. У цій кімнаті Прінс використовує пряму, жорстко порнографічну сексуальну образність, яку поєднує з роботами на кшталт *Від станції до станції* та *Капелюшки медсестер*, знижуючи градус та перевертаючи сексуальний образ до більш формалізованої мови.

Хіроші Сугімото

Вже більше 30 років **Хіроші Сугімото** (*1948) вирізняється циклами високо-витончених чорно-білих фотографій, в яких використовує класичні техніки. Серед його найбільш відомих циклів – *Театри*, *Морські пейзажі* та

постійно оновлюваний цикл *Історія Історії*, в якому він поєднує власні фотографічні твори з роботами зі своєї приватної колекції, створюючи, таким чином, персональну рефлексію про творення та колекціонування мистецтва.

В РАС він представляє цикл *Поля блискавок* (2008). Ця 16-метрова робота втілює невловимий баланс між її абстрактною, витонченою формою та закладеному в ній, вже трансформованому сексуальному акті, що був перекладений впродовж процесу її створення. Сугімото представляє плівку під електричний заряд та розміщує її в солоній воді, де й **пліменіє хімічна реакція;**

це й стає вибухами світла на плівці. Інтерес Сугімото до хімічних процесів представляє його як науковця в темній кімнаті, в якій він заново ставить експерименти вже доведених теоретичних концепцій, перетворюючи їх на ідею створення світла як створення життя.

Хіроші Сугімото: Поля блискавок. Створені 011, 2009; желатиновий срібний друк; диптих: 149,2 x 716,3 см кожний (зліва: фрагмент)

Мауріціо Каттелан

Мауріціо Каттелан: *Без назви*, 2007; силіконова резина, справжнє волосся, сталь, дерево та тканина; 216 x 130 x 70 см

Мауріціо Каттелан (*1960) залучає глядачів до безпосереднього діалогу. Його скульптурні образи, засновані на реальності, як зазначає він сам: «статична варіація реальності». Його основну мистецьку стратегію складають: безперервний рух, викорис-

тання іронії, заперечення, гумор, суперечності та тривожні образи. Такі ушановані роботи, як *Він*, скульптура Гітлера в образі хлопчика, який стоїть на колінах і молиться, або *La hora hora* – священик, в якого влучив метеорит, розкри-

вають його провокативну сторону. Він зіштовхує глядачів із соціальним табу, водночас дивуючи їх абсурдністю майже театральних сцен, формуючи нарратив, сповнений складних значень.

В РАС Каттелан представляє дві скульптури: *Ave Maria*, три руки, піднятих у фашистському привітанні, та *Без назви* – жінка, що, немов розіп'ята, лежить на животі у ящику. Її руки при-

гвинчені до ящика і тіло зафіксоване, прикуте гвіздками. Сукупність смислів цієї роботи, що апелюють до релігії, сексуальності і давньої історії жінок/гендеру, перекинувшись абсурдністю використання ящика як частини скульптури. Суперечлива образність обох робіт відсилає до особистої історії глядача, доповнюючи запропонований Каттеланом нарратив.

Пол МакКарті: *М'ясо моряка задоволення моряка*, 1975; фотографія перформенсу

М'ясо моряка задоволення моряка, 1975; фрагменти відео (внизу)

Пол МакКарті

Пол МакКарті (*1945) живе в Лос-Анджелесі з 1970-х. Його творчість виросла з перформенсів та відео, які використовували «американський стиль життя» як першоджерело. Під значним впливом індустрії фільмів та мультфільмів, він продовжує критично та з гумором рефлексувати про аме-

риканську культуру та суспільство.

Його твори – це постійне зазіхання на соціальні табу, він показує вбивства, сцени катувань та порнографічні дії у своїх виразно провокативних творах. Однак шокує, що МакКарті насправду лишається в межах «театрального перформенсу»: кров –

це кетчуп, сперма – крем для рук. На противагу до Віденських акціоністів, він штовхає перформенс геть від реальності прямо в обійми Голівуду, використовуючи кров та сперму як їжу для наслідка. Не дивлячись на це, перформенси залишаються драстичними та шокуючими для глядача.

«Це був зростаючий інтерес до сексуальної образності та насилья, що стало свого роду матеріалом для нового типу дослідження, що завжди створює конфлікти...

Коли живеш в Америці, і особливо коли живеш в Лос-Анджелесі. Митці в Лос-Анджелесі були і є якраз на два інчі під криміналом»

В РАС МакКарті представляє три відео роботи. Інсталяція зосереджена на центральному творі його творчості: *М'ясо моряка*, для якого він вдягає перуку блондинки та жіночу білизну. Він опиняється в номері дешевого готелю, симулюючи секс зі шматком м'яса.

Ян Фабр

Ян Фабр: Фонтан світу (як молодий митець), 2008; 1 силіконова скульптура, 150 гранітних надгробних каменів, резервуар та компресор, механічні та електронні частини; розміри мінливі

Дослідження обмеженості людського тіла, пошук міфічних сил у комах, пропозиція альтернативи вразливому тілу людини, вивчення метаморфоз – це і є центральна ідея творчості **Яна Фабра** (*1958), що оприявилась у живописі,

фільмах, інсталяціях та театральних п'єсах. Його інтерес до трансформації людського тіла, пошук виходу за межі уразливого стану, втілились у різних моделях: прозоре тіло (*Je suis sang – Я є кров*), тіло, що складається зі скарабей,

відсилаючи до обладунків воїнів та тіла, зробленого з людських кісток, нагадує мережива з Брюгге. У цьому безперервному дослідженні зіткнення зі смертю не уникнути.

Робота для РАС, Фонтан світу (як молодий митець) – це інсталяція, на якій зображений автопортрет Фабра як молодого чоловіка в стані ерекції, що лежить на ліжку з надгробних каменів.

Чоловік символізує фонтан речовини схожої на сперму, еякуючої в постійному ритмі, і це відсилка до старої картини з циклу Фонтан світу (1978). Ця репрезентація «сексу» стає ідеєю статевого змужніння як джерела креативності, мистецької та безсмертної потенції.

Елмгрін & Драгсет

Елмгрін та Драгсет: Роза, 2006; латунь у позолоті, скловолокно з епоксидом, елементу одягу та взуття; 153 x 46 x 44 см (вгорі зліва)

Доросле лоша-гойдалка, 2010; MDF, пінопласт та відполіроване лакування; 285 x 110 x 215 см (лоша); 300 x 130 x 30 см (постамент)

Prada Marfa, 2005 (внизу)

Майкл Елмгрін (*1961) та **Інгар Драгсет** (*1969) працюють разом в одній команді з 1995. Такі твори, як *Prada Marfa*, де митці встановлюють повністю укомплектований бутик Prada в центрі Техаської пустелі, *Коллекціонери* або *Шоу про цвітання*, викривають

особливу концептуальну стратегію їхньої творчості, переосмислюючи та трансформуючи соціальні структури та спосіб, у який вони визначаються. Постійно присутня напруга між особистим та колективним простором, загравання з архітектурними очікуваннями.

Співпраця Елмгріна та Драгсета представляє вимір суто перформенсу, що трансформувалася з часом від безпосереднього перформенсу до об'єктів, що мають властивості перформенсу. Ці скульптури та інсталяції розкручуються в непередбачувані інтерактивні взаємини з глядачем.

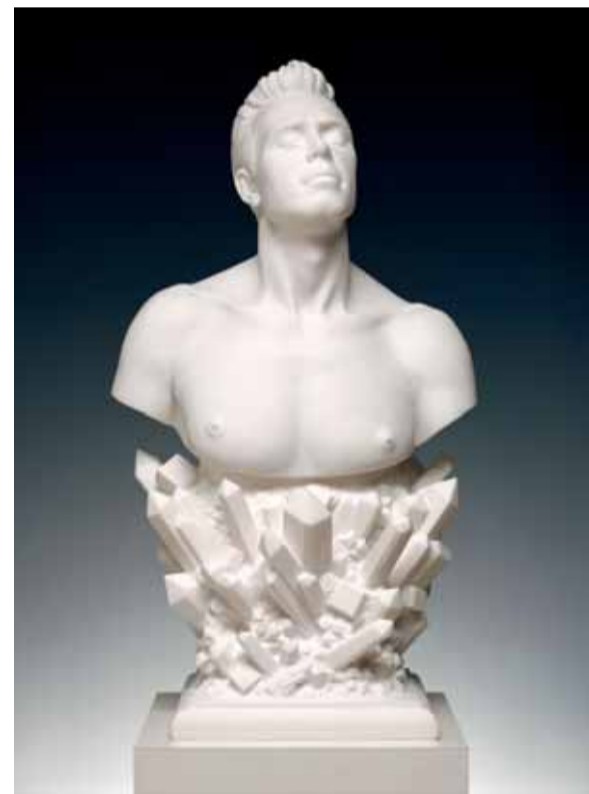
Сприйняття II та *Лоша-гойдалка* були спеціально створені для виставки. Вони торкаються сексуальної уяви, заглибленої у об'єкти повсякдення; проте крізь їхні іронічні властивості та блискучість, майже порцелянову довершеність, вони створюють дистанцію, від'єднуючи об'єкт від сексуального підтексту. Зосереджуючись на формі, яка збуджує беземоційне бажання.

Джефф Кунс: *Пейзаж (вишня)*, 2009; полотно, олія; 274,3 x 213,4 см (зліва)

Автопортрет, 1991; мармур, 95,3 x 52,1 x 36,8 см

Блакитний діамант, 1994-2005; нержавіюча сталь; 198,1 x 220,1 x 220,1 см

Джефф Кунс

Джефф Кунс (*1958) створює типову іконографію, що використовує мистецько-історичні відсилки (бароко та рококо) та популярну культуру, успішно поєднуючи європейську та американську традиції. Він постійно використовує мистецькі стратегії, віднайдені концептуалізмом, поп-артом та популярною культурою. «Мистецтво – це насправді лише спілкування з кимось, і чим воно архетиповіше, тим більше комунікативне».

З роботами *Блакитний діамант* та *Тріснуте яйце*, що виставляються в РАС, Кунс зваблює глядача красою матеріалу та звичною/зрозумілою формою. Використовуючи популярну

мову, сексуальні матеріали та високоякісне вивершення, його роботи отримують культовий розголос. Сексуальність перетікає у форму та матеріал.

В РАС Кунс відіграє роль «квотербєка» всієї виставки, визначаючи правила гри. Він має чи не цілковиту міні-ретроспективу, в якій поєднані роботи пропонують комплексне прочитання. Всі картини та скульптури розповідають про красу та спокусу, розкіш та сексуальність, що постійно переінакшується та перевертається. Також ми маємо честь вперше представити *Надувного кролика*, монументальну нову роботу з циклу *Святкування*.

Джефф Кунс: *Тріснуте яйце (фіолетове)*, 1994-2006; високо хромована нержавіюча сталь з прозорим кольоровим покриттям; 2 частини: внизу 166 x 158,9 x 158,9 см; вгорі 94 x 143 x 143 см

**Я думаю, що сексуальність —
це надпотужний передавач
трансцендентності. — Джефф Кунс**

Аніш Капур

Аніш Капур (*1954) прославився у 1980-ті своїми геометричними або подібними до живих організмів скульптурами, які він зробив, використовуючи прості, елементарні матеріали у поєднанні з необробленими плямами кольорів. Його рідний Індійський спадок вплинув на ньо-

го. Його твори оголюють баланс між скульптурою, глядачем та архітектурним простором, створюючи водночас фізичний та психологічний простори.

Вони досліджують взаємостосунки між фізичним та трансцендентальним, між чуттєвим матеріалом і блискучою формою. Як

він стверджує: *«Я завжди був зацікавлений у антифалічній формі – протилежність якої, звісно, глибоко фалічна»*. Він перетворює фізичність матеріалу, виставляючи його форми назовні, заграючи з дуальністю присутності та відсутності. Перетворення об'єкту до майже цілковитого нематеріального контрапункту.

Монументальна нова воскова скульптура укомплектована РАС,

засновується на ідеї авто-механічного самостворення та матеріальної присутності. Він поєднує це з концептуальними та фізичними складовими, концентруючись на пустоті та нематеріальності порожнечі. Добірка робіт Капура в РАС доповнюється бездоганною сталеву роботою між двох протилежностей, де він грає на її фрагментарній дуальності, одночасного буття і жіночою і чоловічою формою.

Я завжди був зацікавлений у антифалічній формі – протилежність якої, звісно, глибоко фалічна.

— Аніш Капур

Аніш Капур: Без назви, 2008;
нержавіюча сталь;
23 x 200 x 120 см (вгорі)

Модель скульптури в студії митця, 2005

Зрештою, збуджений прутень з двома яйцями, це насправді переконливий об'єкт. Ви можете зробити це, і він вже готовий. Він може встати і робити все те, що ви тільки б хотіли від скульптури. – Сара Лукас

Сара Лукас

Сара Лукас: Nuds, 2009; колготи, пух та дрiт;
Nud (26): 30 x 38 x 40 см (зліва вгорі)
Nud (25): 38 x 36 x 43 см (справа вгорі)
Nud (3): 100 x 43 x 43 см

Без одягу, 1994; матрац, відро, дині, помаранчі та опірок; 84 x 167,6 x 144,8 см

Сара Лукас (*1962) – представниця Молодих Британських Митців, що зросли протягом 1990-х. Завжди свідомо питає гендеру, Лукас фокусується на темі тіла та сексуальності. Важливість теми, до якої вона звертається, виражається у її виборі матеріалу, формуючи зле почуття гумору. Вона обережно та чітко створювала композиції з «готових об'єктів

реді-мейду», і звичних побутових матеріалів, поєднуючи грайливу поезію об'єкту з питаннями сексуальності жінок і їхньої ролі у суспільстві. Її творчість викриває одержимість повсякденними діями, і наново відкриває щоденні об'єкти, які вона перетворює на «форму», даючи їм нове значення або ж підкреслюючи «приховані» властивості.

Система поглядів, створена Лукас, пов'язана з її одержимістю повсякденням, змушуючи її завжди демонструвати власну присутність, під'єднуючи її творчість до її власного життя (без звернень до автобіографії). Багато гумору віднаходиться в її творчості, доки Лукас не починає говорити про смерть, її роботи змінюють інтонацію, набираючи серйозності та темряви. Це оголює відчуття занепаду.

Nuds, добірка в PAC, яку можна розглядати як продовження формальної

мови, що її Лукас почала в **Кролику**. Однак, якщо **Кролик** мав суто фізичний сенс як чітке тіло, то **Nuds** стають більш абстрактними оскільки менші за розміром та вже більше не пов'язані зі стільцями, які Лукас використовувала як основу для попередніх робіт. Вона створює дуальність між зовнішнім та внутрішнім, що дозволяє бачити водночас чоловіка та жінку в одній роботі.

Ілля Чічкан

Ілля Чічкан (*1967) – один із представників «Української Нової Хвилі», що розпочалася в 1990-х. Як митець, котрий жив у час переходу від радянського соціалізму до капіталізму, він втілює у творчості радикальні зміни у суспільстві. Використовую-

чи наративні структури, Чічкан фокусується на реальній соціальній ситуації. Його фотографії, фільми або скульптури завжди трансформують цю ситуацію, за допомогою гумору, відчуження та іронії як мистецької стратегії. Центральна

робота – це *Атомна любов*, що стосується не тільки Чорнобильської катастрофи 1986-го року, але й використовує її як кістяк для рефлексії про стратегії виживання та мутації людської раси в екстремальних ситуаціях між життям та смертю.

В РАС Чічкан виставляє добірку *Захисники* (створена у співпраці з Петером Виржиковські), його фотографії

солдатів, котрі імітували (не знаючи цього) образи, що їх Чічкан знайшов у рекламах розкішних речей. Формальна мова реклами, заснована на звабленні, бажанні та сексуальності, трансформується та переінакшується при зіткненні зі зрежисованою реальністю.

Я завжди думав про проект як про свого роду травну систем, якою керує сексуальність, вони наче споживач і виробник.

— Метью Барні

Метью Барні

Метью Барні: *Малюючи стриманість 9*, 2005; фрагмент відео

***Сіра амбра*, 2005; креветки, морські панцирі, епоксид, термопластик та пластик, що намазується; 111,8 x 91,4 x 731,5 см (внизу)**

Творчість **Метью Барні** (*1967) складається зі скульптур, інсталяцій та творів, намальованих після перформенсів, та фільмів, які він створює. Центральна ідея його робіт – створення міфів (або ж відтворення існуючої міфології).

Один з найбільш знаних фільмів/перформенсів *Кремастерне коло*, п'ять

перформенсів-фільмів, зроблених між 1994-м та 2002-м. Назва відсилає до чоловічого м'язу, який регулює температуру в яєчках. Кремастерний рефлекс – це момент, коли яєчка чоловіка тягнуться ближче до тіла внаслідок стимулювання внутрішньої стегнової кістки. Для Барні це старт для огляду

життя від моменту початку до моменту завершення. Він містифікує тему, використовуючи заковані наративні структури, поєднані з метафоричним словником, що витворює фантастичний універсум із засліплюючими візуальними моментами.

Нова робота Барні, представлена в РАС, має фалічний натяк, сформований як матеріалом, так і розміром. Головний елемент роботи – *Сіра амбра*, що відсилає до

чистої воскової рідини, продукуючої у стравовідній системі кашалотів. Робота походить з фільму *Малюючи стриманість 9*, поставленого на японському китобійному судні, «Nisshin Maru». Вона про єднання та стосунки з іноземцями (ролі виконали Метью Барні та його дружина Бйорк), що були гостями з Заходу в далекій східній культурі Японії, та кульмінацією стає міфологічна трансформація людської істоти в китоподібне створіння.

Борис Михайлов

Борис Михайлов (*1938) прославився як фотограф, вигнаний з СРСР за фотографування своєї оголеної дружини. З того часу він показав пристрасне захоплення ідеєю сексуального вивільнення, що стало метафорою емансипації особистості.

Дзеркало в його руках показує нам занепад, соціальне безумство та сексуальні відхилення.

Центральна робота – це *Історичний випадок*, що зображує розпад Радянського Союзу, як соціальної структури, так і умов життя людей. Кожна

фотографія з цього циклу містить наратив, що крупним планом показує жорстокість повсякдення безпритульних.

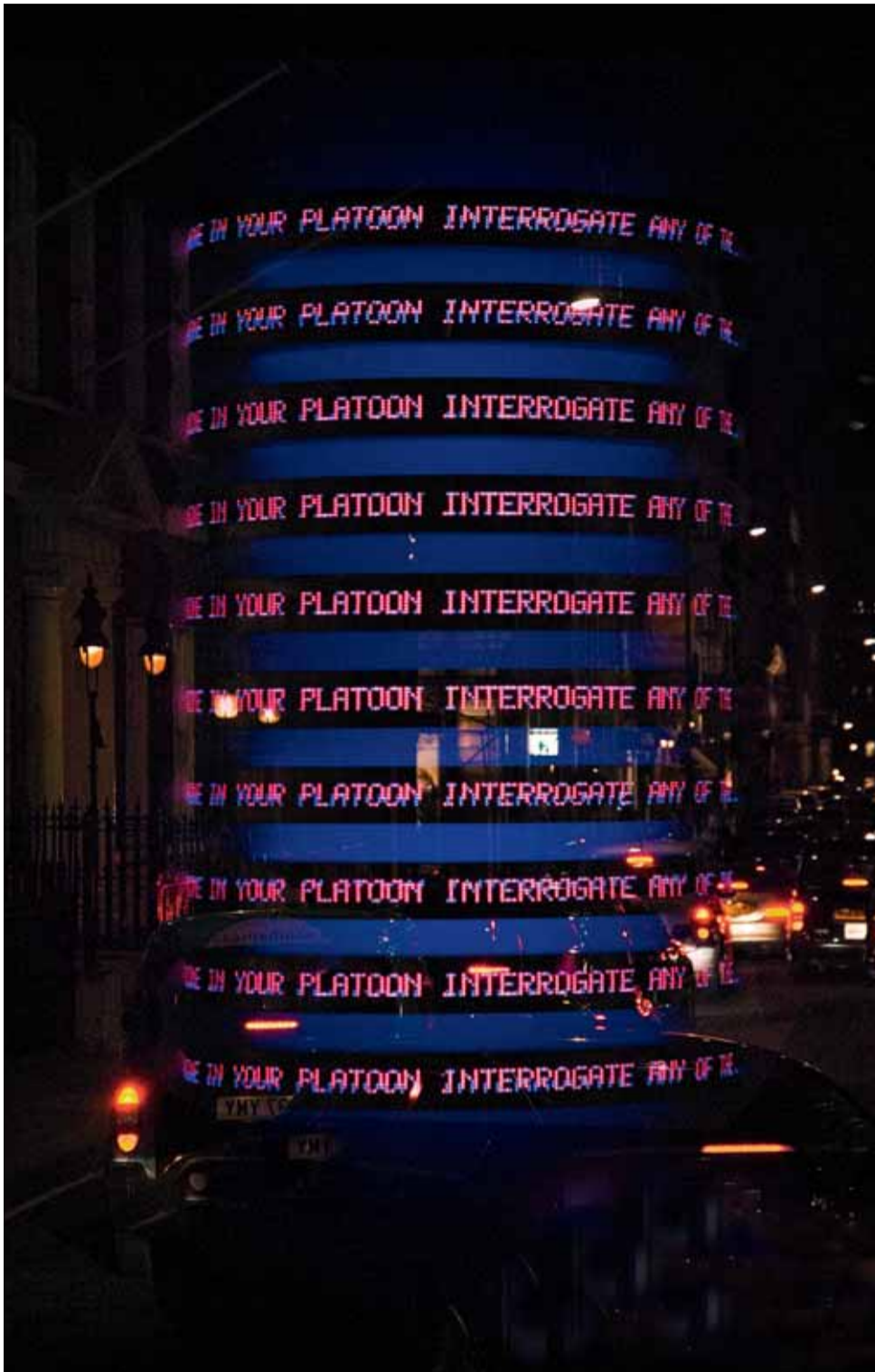
В РАС Михайлов представляє роботи з *Весільного циклу*, в якому безпритульні грають з ідеєю весілля, знаходячись в інтимних «сексі» позах, імітуючи молоді багатообіцяючі пари. З одного боку, секс –

це бажання, притаманне кожному, але у випадку з його «акторами» соціальна «реальна» ситуація виключає можливість сексуальності. Більш іронічно він представляє серію автопортретів, де позує з фалімітатором, який суттєво більший, ніж його власний пеніс. І знову цьому виразно сексуальному контексту не вистачає сексуальної потенції.

Борис Михайлов: *Я не я*, 1993-2002; фотографія; 170 x 100 см

Історія хвороби, 1999; серія з 400 фотографій; розміри мінливі (внизу)

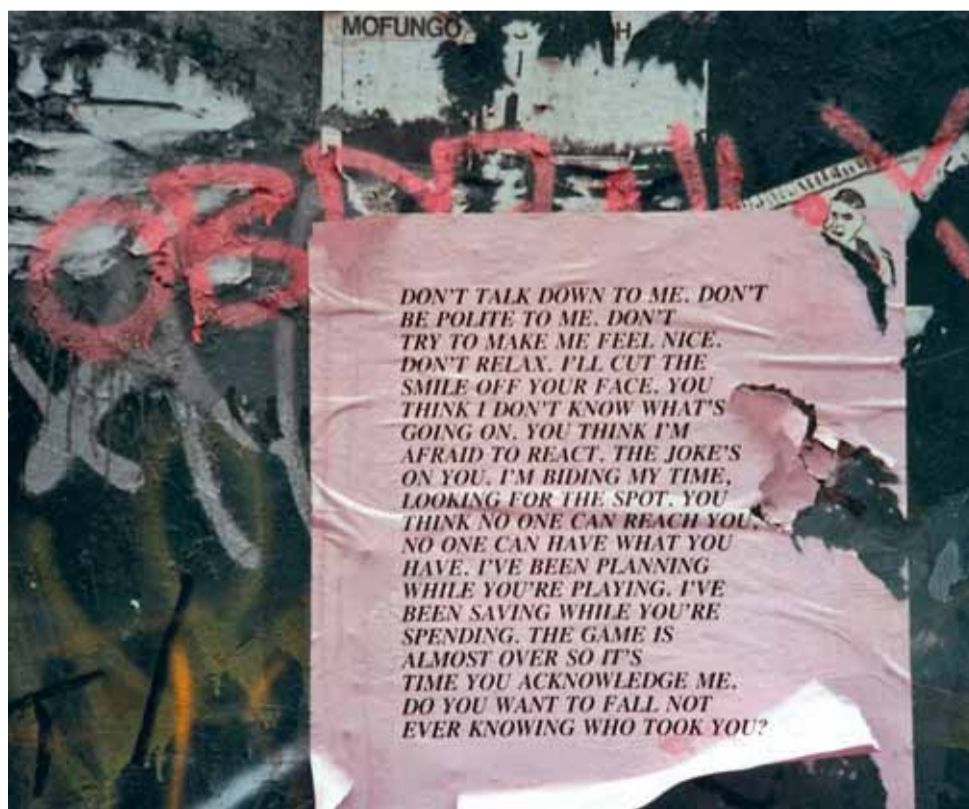
Дженні Хольцер

З ранніх робіт **Дженні Хольцер** (*1950) беруть початки експерименти з громадським простором. Її перша художня заява, *Трюїзми*, складалась з коротких, цілеспрямованих та провокативних речень, які вона розповсюдила на плакатах по всьому Нью-Йорку. Це спричинило сильний емоційний відгук у перехожих.

Її експерименти з громадським простором змінилися, використовуючи стратегії мас-медіа, її мистецький об'єктив завжди балансував між актом читання та формою комунікації. Серед іншого вона використовувала бігборди, монументальні світлові проєкції і німецьку газету *Süddeutsche Zeitung*, де представила *Lustmord*, текст, що описує згвалтування як інструмент війни. Її тексти поєднують увиразнений, про-

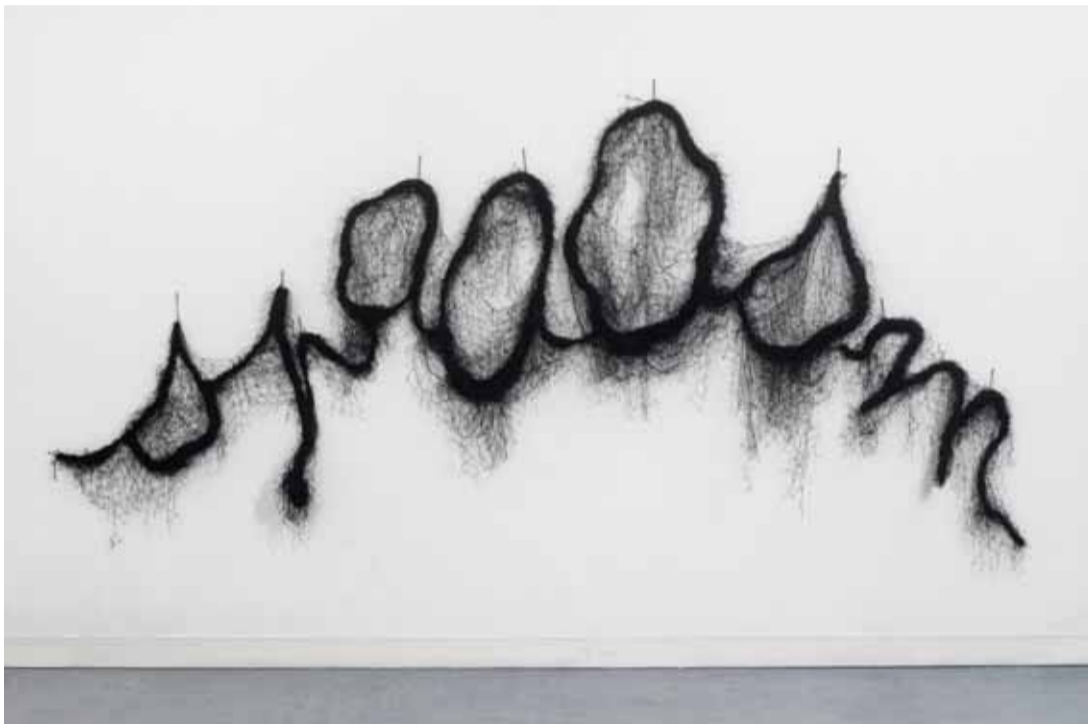
вокативний зміст і похмуро почуття гумору. В 2001-му Хольцер припинила писати власні тексти, акцентуючи ідею, що в її творчості не стільки важить, кому належить текст, скільки стосунки між читанням глядача і шляхом, який вона обирає для презентації тексту.

Представляючи знаки LED (світло випромінюючі діоди), як у роботі, що виставляється в PAC, тексти реконструюються і читання стає важчим. LED перетворює фрагмент у фізичний досвід агресивного світла, що пече тіло кризь слова. Головна робота – з'ява текстів Хольцер на центральних сходах PAC, «шпалери» з 2500 плакатів із текстами *Запальних есе*. На сьогодні це найбільша інсталяція такого роду, яку вона коли-небудь робила.

Дженні Хольцер: Тулуб, 2007; 10 електричних знаків з червоними, блакитними та білими діодами, текст з урядових документів США; 219 x 146,8 x 73,4 см. Інсталяція: Затриманий, SprüthMagars, Лондон, 2008 (зліва вгорі)
З Запальних есе, 1979-1982; офсетні плакати, 43,1 x 43,1 см кожен. Фото інсталяція зроблені митцем в Нью-Йорку

Єдина трансцендентність в сексуальності — це злочин та мистецтво. — Аннет Мессаже

Аннет Мессаже: Спазм, 2010; металічні мотузки та сіті; 170 x 350 см (зліва)

Експібіціоніст для Києва, 2010; лялька, одяг, мотор 12 В, батарея та детектор руху; 85 x 70 x 30 см

Приховані тіла, 2008-2009; 40 елементів, чорно-білі фото надруковані на парашутній тканині, комп'ютеризовані мотори, тюлеві сітки; 160 x 950 x 560 см (внизу)

Аннет Мессаже

Аннет Мессаже (*1943) виграла Золотого Лева Венеціанського Бієннале (2005) з дивовижною роботою *Казино*, інспірованою образом Пінокіо, з приводу чого вона стверджує: «Тут у нас маленька лялька, що керує нами своїм носом. Ця лялька і є наша свідомість».

Використовуючи фотографії та здебільшого предмети повсякдення, такі як, ляльки, іграшки, тваринки-забавки та тканину, Мессаже створює мистецький всесвіт, який перемальовує з масової свідомості. Питання її власної ідентичності, як митця і жінки, займає

центральне місце. Сексуальність, сон, фантазія, боротьба з життям і смертю наповнюють її мистецький універсум.

Приховані тіла представляють зібрання довгих чорно-білих фотографій у РАС, роздрукованих на полотні парашута та вкритих чорною сіткою тюлі. Фотографії демонструють різні частини тіл жінок, чоловіків і дітей різного віку, від дітей до старшого покоління. Завуальовані

тіла оголюють своєрідний сум, печаль, пов'язану з ідеєю скорботи. Хоч усі частини тіл і з'єднані, вони ніколи насправді «фізично» не перетинаються, за виключенням однієї фотографії, де бачимо інтимний поцілунок жінки і чоловіка. Тілесна скульптура знаходиться в циклічному русі, дихаючи, коли полотно парашута напинається і спадає. Мессаже поєднує це з новою скульптурою, зробленою спеціально для РАС.

АЕС+Ф: Свято Трімалькію, Панорами 1,2 і 3, 2010;
цифровий колаж, цифровий друк;
розміри мінливі

Цифровий ескіз для інсталяції в ринку Бессарабки, 2010

АЕС+Ф

В 2007 році російська група **АЕС+Ф** представила роботу *Останній погром 2* на Венеціанському Бієннале. Вона концентрується на ідеї сучасного героїзму. Їхня візуальна мова еkleктична, дотична до суто рекламної мови та візуальної реальності комп'ютерних ігор. Всі актори на цифровому пейзажі, схожі на андрогінних героїв, ніхто не кровоточить і не показує біль, на протипагу до героїв класичних картин, від яких вони відштовхуються.

Для Сексуальності і Трансцендентності АЕС+Ф створили нову інсталяцію Свято Трімалькію, представлену у приміщенні Бессарабки навпроти РАС, на міському ринку, заповненому м'ясом, овочами, травами та життям. Трімалькію відсилає до героя з поезії Гая Петронія, і є символом достатку, розкоші та розпусного задоволення. Для АЕС+Ф він уособлює теперішнє покоління багатих вихватнів, котрі

витрачають час і гроші на декадентські вечірки, моду та екзотичність. Робота використовує мову, знайому нам по *Останньому погрому*, але тепер у «неокласичному» інтер'єрі. Герої стали «панамі», вдягнені в уніформу, навіяну колоніальними часами. Юні прекрасні служки вбрані в етнічну дизайнерську одіж. Наратив, знайомий нам по відомій роботі, змінився, не маючи кінцевої крапки, проте залишаючись з повторюваним маньєристичним гедонізмом.

Виготовлення роботи стало можливим за підтримки Turico.

19 митців – 19 персональних виставок

Для кожного з 19 учасників – це свого роду персональна виставка з власним простором, яка має характер мистецького висловлювання.

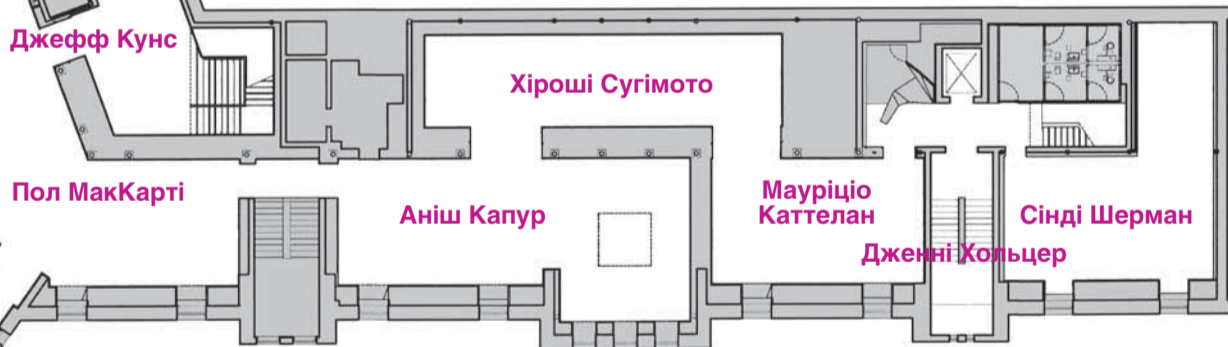
2-й поверх

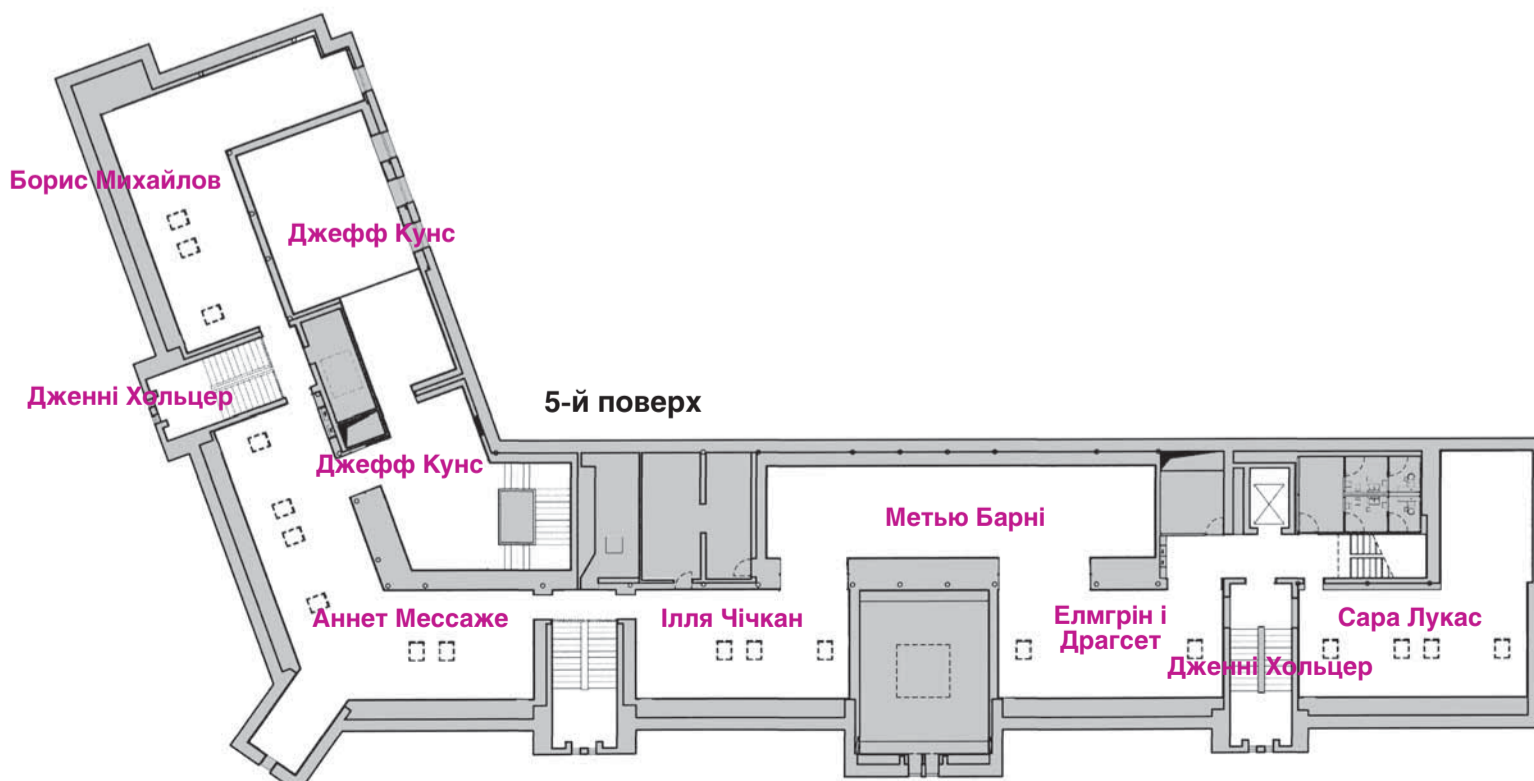
3-й поверх

4-й поверх

5-й поверх

PinchukArtCentre

PinchukArtCentre – це найбільший і найдинамічніший приватний центр сучасного мистецтва у Центральній та Східній Європі. Його метою є підтримка художньої освіти, мистецької творчості та поціновування в Україні.

PinchukArtCentre – це провідна міжнародна інституція мистецтва XXI століття. Він надає постійну підтримку культурному розвитку та вивільненню українського мистецтва та суспільства; він робить суттєвий внесок до культурного діалогу між Сходом та Заходом, а також міжнародною ідентичністю та інтернаціональними викликами.

Ми знаємо, що світ змінюється, але мистецтво вічне. Тому ми віримо у його потенціал при формуванні особистості глядача. А також у його потенційну здатність сприяти модернізації суспільства. Наша традиція – це майбутнє.

З часу відкриття у вересні 2006 до грудня 2009 PinchukArtCentre був місцем проведення 13 виставок і численних проєктів, що привернули увагу понад 950 000 відвідувачів. PinchukArtCentre працює з 12:00 до 21:00 кожного дня, крім понеділка. Вхід вільний. Експоновані роботи або належать до приватної постійної колекції, або виставляються

тимчасово в рамках міжнародного обміну. Ми виставляємо роботи, створені провідними міжнародними та українськими митцями, такими як, Сергій Братков, Ілля Чічкан, Ентоні Гормлі, Андреас Гурскі, Демієн Хьорст, Джеф Кунс, Сара Морріс, Вік Муніс, Такаші Муракамі, Арсен Савадов, Сем Тейлор-Вуд, Олег Тістол, Василь Цаголов, Пьотр Укланські та інші.

У 2009 році в PinchukArtCentre було проведено п'ять основних виставок і один проєкт, який відвідали майже 450 000 глядачів.

PinchukArtCentre пишається тим, що став головним місцем експозиції сучасного мистецтва і зібрань колекцій видатних митців нашого часу, які відображають і репрезентують складність світу, трансформуючи його в унікальні і нові форми. В 2009 році Фонд Віктора Пінчука присудив першу премію PinchukArtCentre – національну премію з сучасного мистецтва для молодих україн-

ських митців, віком до 35 років. Переможця обирали з 20 номінантів, обраних Експертним комітетом з 1100 претендентів. Також у 2009 році Фонд заснував Future Generation Art Prize – першу світову приватну мистецьку премію. Премія присуджується молодому поколінню митців з усього світу, з огляду на мистецький талант і довготривалі перспективи розвитку виявленого таланту.

РАС – Освітня програма

Освіта – це основа діяльності РАС. Вона слугує платформою для постійних дискусій та обміну поглядами між суспільством та мистецтвом. Постійно проводяться лекції, дискусії, круглі столи і семінари з митцями, художніми критиками, філософами та представниками різних дисциплін.

Екскурсії РАС

РАС пропонує щоденно дві екскурсії для відвідувачів у супроводі спеціально підготовлених гідів. Додатково пропонуються постійні екскурсії, організовані для учнів та студентів зі шкіл та університетів України.

Групи формуються біля ресепшину на другому поверсі.

- **Вівторок – П'ятниця** о 17:00 та 19:00
- **Субота – Неділя** о 14:00 та 17:00

Суботні бесіди у РАС

Вільна дискусія о 15:00
Щосуботи у РАС відбувається обговорення однієї з робіт виставки. Це жвава дискусія за участі представників РАС і відомих гостей, що працюють у різних культурних сферах.

Неділі для родини в РАС

Кожної другої неділі місяця РАС запрошує родини до відео-лаунжу на шостому поверсі.

Дітей заохочують створювати власні роботи, навіяні враженнями від виставки:

- 16 травня ■ 13 червня ■ 11 липня ■ 15 серпня
- 12 вересня

Запрошуються діти у супроводі дорослих.
Попередній запис: +380 590 08 58 або info@pinchukartcentre.org

Публічне обговорення в РАС

Окремо запрошується публіка для відкритої дискусії, що кожного разу проводиться різними гостями з різних культурних тем, які стосуються виставки.

Лекційна програма

Запрошуються експерти для обговорення мистецьких тем, що стосуються виставки.

Трибуна РАС

Трибуна РАС – це обговорення питань, присвячених взаєминам між мистецтвом та суспільством, до якого запрошуються провідні міжнародні та національні промовці. Вони представляють різні дисципліни, такі як, політика, філософія, економіка, література, кіно, мистецтво і т.д.

Літературна програма

Читацька програма в контексті виставки за участі провідних та початкуючих українських письменників.

Інфоцентр РАС

Інфоцентр надає інформацію про виставки, митців та програму. Пропонуються

інтерв'ю митців, монографії, публікації преси, репродукції творів, інтерактивне обладнання і короткі фільми про митців, які беруть участь у виставці.

Він розташований на другому поверсі і обладнаний 8 комп'ютерами та відео-екраном, що доступні всім відвідувачам.

Заплановані суботні бесіди в РАС

Про Джеффа Кунса	8 травня	Екхард Шнайдер і Гість
Про Бориса Михайлова	15 травня	Олександр Соловйов і Гість
Про Дженні Хольцер	22 травня	Бйорн Гельдхоф і Гість
Про АЕС+Ф	29 травня	Євген Солонін і Гість
Про Аніша Капура	5 червня	Екхард Шнайдер і Гість
Про Сінді Шерман	12 червня	Денис Казван і Гість
Про Такаші Муракамі	19 червня	Олександр Соловйов і Гість
Про Яна Фабра	26 червня	Бйорн Гельдхоф і Гість
Про Пола МакКарті	3 липня	Денис Казван і Гість
Про Елмгріна та Драгсета	10 липня	Бйорн Гельдхоф і Гість
Про Метью Барні	17 липня	Екхард Шнайдер і Гість
Про Сару Лукас	24 липня	Олександр Михед і Гість
Про Мауріціо Каттелана	31 липня	Олександр Соловйов і Гість
Про Луїзу Буржуа	7 серпня	Екхард Шнайдер і Гість
Про Хіроші Сугімото	14 серпня	Олександр Михед і Гість
Про Тіно Сегалья	21 серпня	Бйорн Гельдхоф і Гість
Про Аннет Мессаже	28 серпня	Євген Солонін і Гість
Про Річарда Принса	4 вересня	Денис Казван і Гість
Про Іллу Чічкана	11 вересня	Олександр Соловйов і Гість

Future Generation Art Prize

Фонд Віктора Пінчука започатковує Першу Світову Мистецьку Премію, що буде присуджуватись через відкритий конкурс для підтримки нового покоління митців.

Future Generation Art Prize – це новий провідний міжнародний конкурс для митців, віком до 35 років.

Встановлена для відкриття і запровадження довготривалої підтримки молодих талантів, незалежно від місця проживання і роботи, ця унікальна премія адресована митцям і спрямована на підтримку створення нових робіт молодими художниками.

Премії бієннале властиві:

- глобальний характер
- зосередженість на молодому поколінні митців
- відкритий і демократичний спосіб подання заяв через Інтернет
- довготривала підтримка провідними митцями нашого часу
- авторитетна рада, журі і відбірковий комітет
- виставка митців шорт-листа в ПінчукАрт-Центрі у Києві, одній з найбільших та найактивніших інституцій нового сучасного мистецтва у Європі
- і премія у \$100 000, що буде присуджена

визнаним міжнародним журі.

За словами Віктора Пінчука, «ця міжнародна премія сучасного мистецтва стане важливим внеском у відкриту участь молодих митців у динамічному культурному розвитку суспільств у світовому поступі».

Патрони премії, Андреас Гурскі, Демієн Хьорст, Джеф Кунс і Такаші Муракамі дали згоду на довготривалу підтримку премії.

Склад журі:

- Даніель Бірнбаум (Швеція) – директор Städelshule Art Academy, Франкфурт-на-Майні, директор Венеціанської бієнале 2009
- Оквуї Енведор (Нігерія) – директор Documenta XI; колишній декан академічного напрямку та старший віце-президент Art Institute в Сан-Франциско
- Юко Хасегава (Японія) – головний куратор Museum of Contemporary Art у Токіо (MOT); колишній головний куратор 21st Century Museum of Contemporary Art, Каназава
- Іво Месквіта (Бразилія) – головний куратор Pinacoteca do Estado в Сан-Паулу; куратор бієнале в Сан-Паулу, 2009
- Екхард Шнайдер (Німеччина) – генеральний директор PinchukArtCentre
- Роберт Сторр (США) – декан Yale University

School of Art; директор Венеціанської бієнале 2007

- Ай Вейвей (Китай) – митець.

Календар:

- Подання заяв: 18 січня – 18 квітня 2010
- Відбір 20 найкращих до шорт-листа: 22 квітня – 20 червня 2010
- Оголошення шорт-листа: 22 червня 2010
- Виставка 20 митців шорт-листа: 30 жовтня – 28 грудня 2010. ПінчукАртЦентр, Київ
- Церемонія нагородження: грудень 2010
- Міжнародне Журі прибуде до Києва, щоб вручити головну премію (\$100 000) і до п'яти спеціальних премій.

PinchukArtCentre Prize

PinchukArtCentre Prize – це перша українська національна премія для митців, віком до 35 років, спрямована на створення, підтримку та турботу про нове покоління молодих митців. Цією премією PinchukArtCentre у 2009 році відкрив нову сторінку у розвитку сучасного мистецтва в Україні. Премія, що вручається раз на два роки, повертається у 2011 році, у новій версії. Як і Future Generation Art Prize, ця премія ґрунтується на ідеї демократичної процедури участі, виставки 20 номінантів шорт-листа, церемонії нагородження та роботи визнаного журі. В 2009 році членами журі були Джессіка Морган, Борис Михайлов, Удо Кітельман та Сергій Братков.

Фонд Віктора Пінчука

Про нас

Фонд Віктора Пінчука – це незалежний приватний міжнародний благодійний фонд, що базується в Україні. Фонд був створений в 2006 році бізнесменом і громадським діячем Віктором Пінчуком. Наша мета – надати новим поколінням можливість стати творцями майбутніх змін. Для її реалізації ми розробляємо проекти та будемо партнерство, як в самій Україні, так і поза її межами, та інвестуємо у трьох основних напрямках:

- інвестиції у людину, аби примножити людський капітал;

- інвестиції у суспільство, аби покращити рівень соціальної взаємодії;
- інвестиції у світ, аби сприяти поглибленню всесвітній інтеграції.

Серед найбільш масштабних проектів фонду – програма допомоги новонародженим «Коліски надії», загальнонаціональна програма підтримки талановитої молоді «Завтра.UA», центр сучасного мистецтва PinchukArtCentre, міжнародна мережа YES (Ялтинська європейська стратегія) з підтримки євроінтеграційних прагнень України та інші.

Фонд Віктора Пінчука є членом Європейського центру фондів і Українського форуму грантодавців, партнером Ялтинської європейської стратегії, співпрацює з Глобальною ініціативою Клінтона та іншими неурядовими організаціями.

www.pinchukfund.org

Ф О Н Д
В І К Т О Р А
П І Н Ч У К А

«Сексуальність і Трансцендентність» – Книга

Видання репрезентує концепцію виставки, розкриваючи творчий доробок митця як окремий проект, включаючи й теоретичний аспект. Книга містить фото вражаючих інсталляцій у РАС, висловлювання художників та ілюстровані тексти, що виражають творчу позицію кожного митця, демонструючи розмаїття і складність їхніх робіт.

Англо-Українське видання, оформлення – Hans Werner Holzwarth, вступне слово – Екхард Шнайдер, а також статті провідних письменників про сучасне мистецтво.

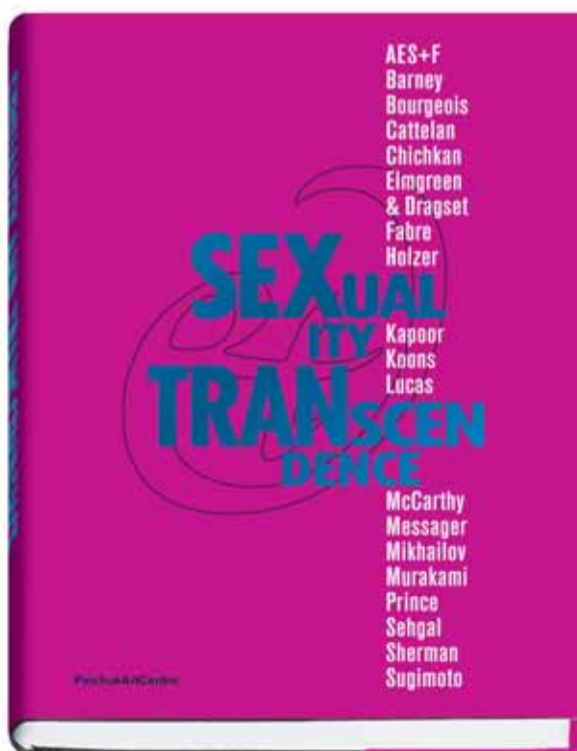
Публікація PinchukArtCentre, міжнародна дистрибуція з липня 2010. Тверда обкладинка, суперобкладинка, 22x28 см, 240 сторінок. Ориєнтовна ціна – 55 євро.

Книгарня РАС

Книгарня РАС пропонує широкий вибір видань з міжнародного мистецтва і культури, включаючи історію мистецтва, архітектуру, а також каталоги митців.

Ніч у музеї

В контексті Міжнародної ночі музеїв (травень 2010) РАС організовує спеціальну «Ніч у музеї». Вона об'єднує провідну інституцію сучасного мистецтва з галереями Києва,

створить унікальну «екскурсійну ніч сучасного мистецтва». Безкоштовний автобус буде доступний протягом ночі.

РАС 2010

Сергій Братков: Україна
23 січня – 23 березня 2010

Субодх Гупта: Віра має значення
23 січня – 23 березня 2010

Сексуальність і Трансцендентність
24 квітня – 19 вересня 2010

Виставка Future Generation Art Prize
30 жовтня – 26 грудня 2010

20 митцям шорт-листа, включаючи переможця PinchukArtCentre Prize, буде наданий простір галереї для групової виставки, яку відвідає міжнародне журі для оголошення переможця у грудні 2010

Такаші Муракамі

30 жовтня – 26 грудня 2010

Паралельно з виставкою Future Generation Art Prize патрон премії Такаші Муракамі представить персональну виставку, що включатиме і нові роботи.

Future Generation Art Prize

A world-wide art prize of \$100,000
Open to all artists up to the age of 35
Online application starts from
18 January till 18 April 2010

www.futuregenerationartprize.org

SHRIEK WHEN THE PAIN HITS DURING INTERROGATION. REACH INTO THE DARK AGES TO FIND A SOUND THAT IS LIQUID HORROR, A SOUND OF THE BRINK WHERE MAN STOPS AND THE BEAST AND NAMELESS CRUEL FORCES BEGIN. SCREAM WHEN YOUR LIFE IS THREATENED. FORM A NOISE SO TRUE THAT YOUR TORMENTOR RECOGNIZES IT AS A VOICE THAT LIVES IN HIS OWN THROAT. THE TRUE SOUND TELLS HIM THAT HE CUTS HIS FLESH WHEN HE CUTS YOURS, THAT HE CANNOT THRIVE AFTER HE TORTURES YOU. SCREAM THAT HE DESTROYS ALL THE KINDNESS IN YOU AND BLACKENS EVERY VISION YOU COULD HAVE SHOWN HIM.

Сексуальність і Трансцендентність

24 квітня – 19 вересня 2010
організатор і куратор
Екхард Шнайдер
спів-куратор Бйорн Гельдхоф

PinchukArtCentre

Генеральний директор:
Екхард Шнайдер
Арт-менеджер: Бйорн Гельдхоф
Виконавчий директор:
Дмитро Логвин
Куратор: Олександр Соловійов
Менеджер експозиції:
Євген Солонін
Менеджер проекту:
Галина Стахурська
Логістика: Ольга Юркевич
Менеджер проекту:
Ольга Панченко
Асистент Генерального
директора: Лідія Єрмакова
Асистент Арт-директора:
Олена Ковальова
Асистент: Юлія Ліпа
Фінансовий менеджер:
Андрій Янковий
Бухгалтерія: Зоя Калінчик, Вікто-

рія Прокопенко, Людмила Стеля
Рецепція: Олеся Гдаль,
Ірина Шестопап, Юлія Теренова
Головний інженер: Ігор Стефанович
Асистент Головного інженера:
Наталія Митрохіна
Головний технік:
Олександр Паливода
Техніки: Андрій Негрій,
Сергій Зайченко, Віталій Верещак
Департамент комунікацій
Директор з комунікацій: Денис
Казван
PR-менеджер: Діма Остроушко
PR-менеджер: Надя Ватульова
WEB-менеджер: Діма Коваль
WEB-менеджер: Паша Макаров
Продакшн-менеджер: Віка Жилиєва
Перекладач: Люда Гудзь
Фотограф: Сергій Іллін

Газета

Тексти: Екхард Шнайдер і
Бйорн Гельдхоф
Дизайн: Ганс Вернер Хольцварт
Редактор видання: Люцц Ейтель
Переклад: Олександр Михед

PinchukArtCentre

вул. Червоноармійська/
Басейна 1/3-2,
блок А, Бесарабський квартал,
Київ, 01004
тел.: +38 (044) 590-08-58
e-mail: info@pinchukartcentre.org

Години відвідання:
Вівторок – Неділя з 12:00 до 21:00
Понеділок – вихідний
Вхід вільний

Прес-офіс
тел.: +38 (044) 494-11-48
e-mail: press@pinchukartcentre.org

Copyright
page 3 © Louise Bourgeois, courtesy
the artist – page 4 © Cindy Sherman,
courtesy the artist – page 5 © Takashi
Murakami, courtesy Gagosian
Gallery page 7 © Richard Prince,
courtesy Gagosian Gallery – page
8 © Hiroshi Sugimoto, courtesy the
artist – page 9 © Maurizio Cattelan,
courtesy Marian Goodman Gallery –
page 10 © Paul McCarthy, courtesy

the artist and Hauser & Wirth – page
11 © Jan Fabre/Angelos bvba – page
12 © Elmgreen & Dragset, courtesy
the artists. *Grown Up Rocking Horse*
commissioned by PinchukArt-
Centre; courtesy Gallery Victoria
Miro; rendering: Fred Fröhlich. *Marfa*
photo below left: Lizette Kabré/
James Evans – pages 13–15 © Jeff
Koons, courtesy the artist – page 16
© Anish Kapoor, courtesy the artist.
Photos: Dave Morgan – page 17 ©
Sarah Lucas, courtesy the artist and
Sadie Coles HQ, London. *NUDS*
photos: Julian Simmons – page 18
© Ilya Chichkan, courtesy the
artist – page 19 © Matthew Barney,
courtesy Gladstone Gallery, New
York. *Drawing Restraint* photo:
Chris Winget – page 20 © Boris
Mikhailov, courtesy the artist – page
21 © Jenny Holzer/Artists Rights
Society, New York. Torso photo:
Stephen Brayne – page 22 © Annette
Messenger, courtesy the artist and
Marian Goodman Gallery Paris/New
York. *Exhibitionist* image rights and
corps perdu photo: Marc Damage –

page 23 © AES+F, courtesy the
artists and Triumph Gallery, Moscow

Спонсор

= TYPICO
WWW.TYPICO.COM

Також ми б хотіли подякувати
нашим партнерам за підтримку
у створенні роботи Тіно Сераля
Крістіні Шишкарівій,
Школа сучасного танцю Soul B
Танцювальному комплексу
“Release” Віктору Рубану

Nemiroff
VODKA
ПАРТНЕР PinchukArtCentre